

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 223. Qualiter hæc graduum computatio servetur in utroque jure, &
ubi sevandur quoad hoc jus canonicum & ubi jus civile.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

3. Tertia regula pro linea transversa inæquali, sive dum persona quædam in lineis collateralibus inæqualiter distat à communī stipite, desumpta ex c. fin. b. t. est: tot gradibus unus alteri conjungitur, vel ab eo distat, quot gradibus à communī stipite distatis, qui est remotior. Sic Petrus & Joannes patrueles sunt in secundo gradu conjuncti. Paulus Joannis filius & Petrus sunt sibi in tertio gradu conjuncti; quia Paulus à stipite distat tribus gradibus; sic Maria neptis Petri, & Anna abneptis illius, Paulus abnepos ejusdem Petri, ab utraque, nempe Maria & Anna distat etiam in æquali gradu, nempe quarto, quia quatuor gradibus distat à Petro.

Quæst. 223. Qualiter hæc graduum computatio servetur in utroque jure, & ubi servandum quod ad hoc Jus Canonicum, & ubi Jus civile.

1. Resp. primo: In computatione graduum lineæ rectæ convenit Jus civile cum Jure canonico, ut dictum; secus in computatione graduum lineæ transversæ tam æqualis quam inæqualis; in Jure siquidem civilitot sunt gradus, quot persona collaterales, que inter se conferuntur, dempto stipite, ut Pirk. l. c. n. 7. sive, quod idem est, Jus civile computat omnes gradus, qui sunt in personis computatis seu inter se collatis, utpote quarum quælibet suum distinctum gradum habet à stipite; sic juxta illud duo fratres sunt in secundo gradu; quia sunt duas persona collaterales, sive quia sunt duo gradus in iis, dum eorum quisque suum gradum habet per ordinem ad stipitem communem; duo filii fratum sunt in quarto gradu; quia sunt quatuor persona, sive quia complectuntur quatuor gradus seu generationes distinctas, dum unusquisque horum filiorum duabus distinctis generationibus descendit à communī stipite. Sic parrus ac nepos ex fratre sunt in tertio gradu; quia tres persona hic, & tres generationes diverse intercurrunt; duorum patrum vel consobrinorum filii sunt in sexto gradu; quia intercurrunt hic sex persona, nempe duo fratres, duorum horum filii, seu duo patrueles & horum duo filii, seu generationes seu à communī stipite, hic numerantur.

2. Resp. secundò: Computatio graduum Juris canonici semper servanda, quod ad matrimonia fidem; quia circa hæc Jus civile nihil disponere habet. Quò ad successiones hæreditarias, tam in foro ecclesiastico, quam civili servanda computatio Juris civilis; quò ad alios contractus & actiones servanda computatio illius fori, ad quod contractus vel actio pertinet, nempe juris civilis in foro sæculari; Juris canonici in foro ecclesiastico, uti hæc omnia notant. Sanch. l. 7. d. 50. n. 8. Gutt. c. 98. n. 11. Covar. in 4. decret. 2. p. c. 6. §. 6. n. 8. Castrop. n. 5. Pirk. n. 7.

Quæst. 224. Consanguinitas in genere quo jure sit impedimentum dirimens.

1. Resp. Præscindendo à jure naturæ, quo forte aliqua consanguinitas dirimit matrimonium contrahendum, de quo in seq. quæst. consanguinitas non dirimit illud amplius jure aliquo divino veteri; cùm illud per legem evangelicam sit abrogatum. Sed neque jure aliquo novo divino à Christo lato & promulgato; cùm nullum tale existet; sed jure Pontificis; quo quidem olim reddebatur irritum usque ad septimum gradum inclusivè lineæ transversæ, ut constat ex c. ad sedem. 35. q. 5. aliisque decreti textibus; postmodum autem in Concilio Lateranensi sub Innoc. III. restrictum est hoc

impedimentum dirimens ad gradum quartum inclusivè, ut constat ex c. non debet. b. t. Ratio autem, cur conveniens fuerit irritari matrimonia inter consanguineos, hæc redditur à Castrop. cit. p. 7. n. 6. Pirk. b. t. n. 15. Sanch. l. 7. d. 53. n. 3. quod, cùm matrimonia ordinentur ad fovendam augendamque in republica caritatem, & consanguinei jam faci vel hoc ipso titulo amore familiaritate sint conjuncti absque eo, quod ad hunc finem egerint matrimoniis copulari, expediebat matrimonia ad eos solos extendi, qui dicto titulo amicitiae carent. Item (quam rationem tradit D. Thom. 2. 2. q. 154. a. 9. in corp.) quod, cùm actus conjugalis quandam ex indecentiam & turpitudinem referat, que reverentiam consanguineis debitam dedebeat; ac denique ne, cùm consanguinei summa inter se familiaritatem habeant, saepe eorum pudicitia periclitetur, si matrimonia invicem contrahere poslent. Sanch. Pirk. Castrop. II. cit. Ratio vero, cur ad quartum solum gradum restrictum sit hoc inspedimentum, hæc deducitur ex cit. c. non debet, nimur, quod in ulterioribus gradibus jam non poterat absque gravi dispendo hujusmodi prohibito seu irritatio (nempe ad septimum usque gradum) generaliter observari; cùm saepe difficulter sciri possit, quinam quinto, sexto, septimo gradu, præsertim inter plebejos, conjuncti sint; quia tam remota cognatio astinari & computari non solet. Ad hæc, ut Pirk. b. t. n. 16. ex Tanner. Tom. 4. d. 8. de mat. q. 4. d. 4. n. 52. ipsa realis participatio seu communicatio ejusdem sanguinis ex primo stipite traducta vix ultra quartam generationem perdurer ob perpetuam humani corporis resolutionem & commixtionem cum alio sanguine. Unde etiam patet rationem illam adjectam per modum congruentiae in cit. cap. ideo restrictionem factam ad quartum gradum, quod corpus humanum confert quatuor humoribus, non ita ridiculam & puerilem esse, ut cavillantur hæretici, ut recte notavit Sanch. l. c. d. 53. n. 6. & ex eo Pirk. l. c.

2. Infertur ex dictis, validum esse matrimonium inter consanguineos, quorum unus distat à stipite ultra quartum gradum, scilicet ex uno latere, & alter ex altero latere intra quartum; cùm computatio facienda juxta gradum remotiorem; pro ut hæc ilatio constat ex c. vir qui. b. t. Idque verum, eti unius distet solum uno gradu à stipite. V. G. abnepos seu quartus nepos distans ab atavo seu quarto avo in quinto gradu, poterit matrimonium contrahere cum filia atavi ei conjuncta in primo gradu. Sanch. n. 5. Pirk. n. 17. cum communissima.

Quæst. 225. An matrimonium in primo vel etiam in secundo alióve gradu consanguinitatis lineæ rectæ, nempe inter patrem & filiam, inter matrem & filium sit irritum iure naturæ.

1. Resp. ad primum: Matrimonium in primo gradu contractum esse irritum jure naturæ adeoque ab Ecclesia indispensabile, est communis omnium sententia. Sanch. l. 7. d. 51. n. 7. Laym. l. 5. tr. 20. p. 4. c. 6. n. 1. Ponc. l. 7. c. 31. n. 4. Castrop. cit. p. 7. n. 8. Et. Ratio autem, qua quidem probatur esse inconvenientiale matrimonium, non vero, quæ probatur esse etiam irritum, est, quod genitus sit genitor subjectus & inferior, matrimonium vero suapte naturæ æqualitatem respiciat inter conjuges; eo quod dicta subjectio naturalis non obstat, quod minus ad usum conjugalem æqualitas habetur.